

Núm. de Protocol: 93-092

S E N T E N C I A   N U M .   9 4 - 2 5

PARTS:

Apel.lant: Sra. M.C.V.
Representant: Sr.J.B.
Advocat: Sr. J.R.P.

Apel.lada: CASS
Representant: M.A.F.
Advocat: Bufet A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Bernard PLAGNET

Magistrats: Lluís Saura Lluvià
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 13 de desembre de
1994

El Tribunal Superior de Justícia, Sala
Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions
número 93-092.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat
observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el
magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del
Tribunal.

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- El Tribunal de Batlles, actuant com a tribunal unipersonal, va dictar, en data 30 de març de 1994, la sentència núm. 94-21 per la qual desestimava la demanda formulada en data 27 d'octubre de 1993, per la Sra. M.C.V., i consegüentment, declarava que la decisió de la Caixa Andorrana de Seguretat Social adoptada en la reunió del 22 de juliol de 1993, documentada per la lletra del 26 de juliol següent, i ratificada per lletra de 29 de setembre de 1993, és conforme a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

La resolució de la Caixa Andorrana de Seguretat Social que la sentència va declarar conforme a dret, desestimava una petició de l'agent de que se li reconegués el dret a percebre una pensió de viduitat de conformitat a allò que disposa l'actual article 42 en relació amb el 41, ambdós del Reglament Tècnic.

2.- Contra l'esmentada sentència, el 27 de juny de 1994 es va presentar recurs d'apel·lació en el qual indica que el 23 de novembre de 1993 ja va sol·licitar la pensió.

3.- Donat trasllat de l'escrit d'apel·lació a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, el va contestar el 22 de juliol oposant-se a la pretensió revocatòria de la part apel·lant.

4.- Per providència de 25 de juliol de 1994 es va acordar la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, i les parts van presentar els seus respectius escrits el 28 i el 20 de setembre de 1994, i el Tribunal ha deliberat amb posterioritat.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 paràgraf segon, apartat b) de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Per situar adequadament l'al·legació que fa la part recurrent, cal resumir el relat històric de les circumstàncies de fet que són d'interès per resoldre-la.

L'agent M.C.V., vídua d' E.B.G., té reconeguda una pensió de reversió viduitat d'acord amb el règim jurídic que regulava aquesta prestació quan va esdevenir la contingència que determinava el naixement del dret a percebre-la, és a dir, des del ***, data de la mort del marit.

El 22 d'octubre de 1993, va demanar formalment a la Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS) el reconeixement d'una pensió mínima de viduitat la quantia de la qual fos calculada segons el que disposa la normativa actualment vigent, pretensió que se li va desestimar per la CASS en la lletra que la sentència del Tribunal de Batlles, actuant com a tribunal unipersonal, declara ajustada al dret, per tal com l'any 1977 no estava en vigor la normativa actual sobre pensions mínimes.

Tercer.- L'únic motiu en què es recolza l'apel·lació es el de que amb molta anterioritat a la petició formal de 1993 la vídua ja havia demanat el reconeixement de la pensió mínima, i ho va fer, segons un document que adjunta amb l'escrit d'apel·lació, el 23 de desembre de 1983. Deixant de banda la irregularitat processal que representa la presentació d'un document provatori en la segona instància sense haver demanat al Tribunal la possibilitat de fer-ho, quan es doni algun dels casos previstos en l'article 57 de la llei processal, el cert és que aquest document no pot tenir la transcendència que li atribueix la recurrent perquè es tracta d'una carta en la qual la titular de la pensió es queixava de l'exigüitat de la pensió de la que gaudia i demanava, genèricament, una millora de la mateixa, i la CASS va contestar la misiva dient, com no podia ser d'altra manera, que cada assegurat cobra en proporció al temps de cotització, motiu pel qual l'entitat només podia augmentar-li la pensió en funció de les regularitzacions anyals.

Cal tenir en compte que la constitució de la relació jurídica de protecció entre el beneficiari d'una prestació i l'entitat legalment encarregada de fer-la efectiva no és automàtica. No és suficient amb que es compleixin els pressupòsits fàctics per que neixi la relació sinó que a més és indispensable la realització d'actes i procediments de caràcter administratiu, preliminars a la relació protectora, per tal d'evidenciar la concurrència de les exigències legals. Es tracta, doncs, de presentar la sol·licitud de reconeixement de

la prestació, que com bé diu la sentència recorreguda, s'ha de considerar més com una càrrega que com una obligació pel beneficiari.

En el present cas, la vídua va exercir els seus drets, correctament, l'any 1977, i li fou reconeguda la pensió de viduïtat d'acord amb els requisits que en aquell moment eren exigibles.

Quart.- Tot i que pel que acabem de manifestar n'hi hauria prou per desestimar el recurs d'apel·lació, ja que no es discuteixen els raonaments de la sentència i tot just s'apel·la al sentit d'equitat del Tribunal, cal remarcar els encertats raonaments de la resolució judicial del Tribunal de Batlles, que confirmarem íntegrament.

La pensió de viduïtat es reconeix -article 42 del Reglament Tècnic- ara i abans, en funció de la de vellesa que percebia o que hagués correspost al cònjuge en el moment de la seva mort i en quantia equivalent a la meitat d'aquesta.

La pensió mínima de vellesa de 5.000 punts va ser establerta a partir de l'acord de 30 de desembre de 1977 del M.I. Consell General, que va modificar l'article 41 del Reglament Tècnic, exigint al causant una activitat assalariada regular de 60 mesos abans de l'1 d'abril de 1968 (data de la posta en marxa del règim andorrà de seguretat social) però aquest article va ser novament modificat pel Consell General en la seva sessió de l'11 d'abril de 1990 en el sentit d'exigir, a més del que ja es venia demanant, la justificació d'un període de cotització a la CASS de 180 mesos a partir de la data esmentada, reduint, per tant, les possibilitats d'accedir a les prestacions.

L'acte de reconeixement del dret a la prestació es fa segons la normativa que estigui vigent en el moment de sol·licitar-la i, per tant, només hi tindrà dret el beneficiari que reuneixi els requisits legals exigibles en aquell moment, de manera que si no es reuneixen, el pronunciament administratiu haurà de ser denegatori, i quan els drets del beneficiari depenen, en part, dels drets consolidats pel causant, aquets influeixen decisivament en l'atorgament o denegació de la prestació.

En el cas present, la CASS, com ja hem dit, va reconèixer a la demandant la pensió tenint en compte la seva situació de beneficiària a l'any 1977, i un cop reconeguda només li són aplicables les revaloracions periòdiques però sense que sobre la prestació ja declarada pugui tenir influència la nova forma de regular-hi l'accés feta per

disposicions legals posteriors que només afectaran a les situacions que es produeixin a partir de la seva entrada en vigor.

Cinquè.- Per tot el que hem exposat, cal desestimar el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència del Tribunal de Batlles, sense que hagi motius per fer un pronunciament sobre les costes d'aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. M.C.V. contra la sentència del Tribunal de Batlles, número 94-21, de 30 de març de 1994, que es confirma íntegrament.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré